

Μητροπολίτης Βεροίας: Ας ακολουθήσουμε το παράδειγμα της υπακοής της Υπεραγίας Θεοτόκου και του αγίου Ιωάννου της Κλίμακος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε σήμερα και κήρυξε το θείο Λόγο στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Νάουσα.

“Ας ακολουθήσουμε και εμείς το παράδειγμα της υπακοής τόσο της Υπεραγίας Θεοτόκου, της εφόρου της ενορίας σας, όσο και του πατριάρχου Αβραάμ και του αγίου Ιωάννου της Κλίμακος, που εορτάζουμε σήμερα, για να αξιωθούμε να απολαύσουμε και εμείς τις υποσχέσεις του Θεού, όχι μόνο όταν μας καλέσει. Από αυτήν τη ζωή, εάν δεν ζήσουμε την εν Χριστώ ζωή, δεν θα την ζήσουμε, όταν μας καλέσει στην άλλη ζωή. Από εδώ πρέπει να ζούμε εν Χριστώ”, είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Ἐπεὶ κατ’ οὐδενός εἶχεν μείζωνος ὁμόσαι, ὅμοσεν καθ’ ἑαυτοῦ λέγων· εἰ μήν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε».

Στὴν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ ἀναφέρθηκε στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος. Στὴν ὑπόσχεση ὅτι, ἐάν φύγει ἀπὸ τὴν πατρίδα του καὶ κατοικήσει στὸν τόπο, στὸν ὁποῖο θὰ τοῦ ὑποδείκνυε ὁ Θεός, θὰ ἔχει πλούσια τὴν εὐλογία του καὶ ὁ ἴδιος καὶ οἱ ἀπόγονοί του.

Καὶ ὁ Ἀβραάμ, παρότι ἦταν τότε εἰδωλολάτρης καὶ δὲν γνώριζε τὸν ἀληθινὸ Θεό, πίστευσε στὴν ὑπόσχεσή του καὶ ὑπάκουσε στὴν ἐντολή του, χωρὶς νὰ γνωρίζει ποῦ πηγαίνει καὶ ἐάν θὰ ἐπαληθευθοῦν ὅσα τοῦ ὑποσχέθηκε.

Γιὰ ποιὸν λόγο ὅμως κάνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος αὐτὴ τὴν ἀναφορά στὸν πατριάρχη Ἀβραάμ;

Τὴν κάνει γιὰ νὰ ἀναδείξει τὴν πίστη καὶ τὴν ὑπακοή του σὲ ἕναν Θεό πού δὲν γνώριζε, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἀναδείξει τὴν πιστότητα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξεπλήρωσε,

ὅπως γνωρίζουμε, τήν υπόσχεσή του.

Τό αποστολικό αὐτό ανάγνωσμα μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά κάνουμε δύο συγκρίσεις. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ σύγκριση τοῦ Ἀβραάμ μέ τούς πρωτοπλάστους.

Ὁ Ἀδάμ καί ἡ Εὗα ζοῦσαν μέσα στήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, ζοῦσαν μέσα στόν παράδεισο καί εἶχαν τήν ἄδεια καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ νά πληθυνθοῦν καί νά κατακυριεύσουν τή γῆ, πού δημιούργησε γι' αὐτούς ὁ Θεός.

Καί ὅμως ἐκεῖνοι, ἐνῶ εἶχαν ὄχι υποσχέσεις, ὅπως ὁ Ἀβραάμ, ἀλλά δεδομένα, δέν υπάκουσαν στή μοναδική ἐντολή πού τούς εἶχε δώσει ὁ Θεός, νά μήν δοκιμάσουν δηλαδή τόν καρπό τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ, καί ἔτσι ἐξέπесαν τοῦ παραδείσου, ἀπομακρύνθηκαν ἀπό τόν Θεό.

Ἄς προχωρήσουμε τώρα καί στή δεύτερη σύγκριση, στή σύγκριση τοῦ Ἀβραάμ μέ ἑμᾶς, μέ τόν ἑαυτό μας.

Ὁ Θεός υποσχέθηκε καί ὁ ἴδιος στούς πρωτοπλάστους ἀλλά καί στήν ἀνθρωπότητα διά τῶν δικαίων καί τῶν προφητῶν του ὅτι θά μᾶς χαρίσει τή λύτρωση ἀπό τήν ἁμαρτία καί τήν ἐλευθερία ἀπό τά δεσμά τοῦ πονηροῦ. Καί ἐξεπλήρωσε τήν υπόσχεσή του, ἀνανεώνοντάς την μάλιστα κατά τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τόν ὁποῖο ἐορτάσαμε πρὶν ἀπό λίγες ἡμέρες καί πανηγύρισε ἰδιαιτέρως ὁ ἱερός σας ναός.

Ἐξεπλήρωσε ὁ Θεός τήν υπόσχεσή του μέ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ του, διά τῆς Παναγίας Παρθένου καί ἐκ Πνεύματος ἁγίου, μέ θαυμαστό δηλαδή τρόπο, τόν ὁποῖο μόνο ὁ Θεός θά μπορούσε νά εἶχε σχεδιάσει καί ὑλοποιήσει μέ τήν ἀπέραντη ἀγάπη του γιά τόν ἄνθρωπο.

Δέν ἔγινε ὅμως μόνο ἄνθρωπος ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί ἔζησε ἀνάμεσά μας, δίδαξε, ἔκανε θαύματα, σταυρώθηκε καί ἀναστήθηκε, ὅπως εἶχε προεῖπει οἱ προφῆτες, καί μᾶς υποσχέθηκε τή σωτηρία καί τήν αἰώνιο ζωή, ἐφόσον καί ἑμεῖς θελήσουμε νά τόν ἀκολουθήσουμε καί νά ζήσουμε σύμφωνα μέ τό θέλημά του.

Δέν ἐξεπλήρωσε ὅμως ὁ Θεός τήν υπόσχεσή του σχετικά μέ τή λύτρωση καί τή σωτηρία μας μόνο τότε. Εἴκοσι αἰῶνες τώρα ἐκπληρώνονται οἱ υποσχέσεις τοῦ Κυρίου μας. Βλέπουμε πιστούς νά ἀγιάζονται μέ τήν ἄσκηση καί τήν ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὁ ἐορταζόμενος σήμερα ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος. Βλέπουμε πιστούς νά ἀγιάζονται μέ τό μαρτύριο, καί τά ἱερά λείψανά τους νά μυροβλύζουν καί νά θαυματουργοῦν, ἐπιβεβαιώνοντας τίς υποσχέσεις τοῦ Θεοῦ.

Ποιά είναι όμως η δική μας στάση έναντι όλων αυτών; Προσπαθούμε να εφαρμόσουμε τις εντολές του Θεού στη ζωή μας με τη βεβαιότητα ότι οι υποσχέσεις του είναι αληθινές, και επομένως αξίζει ο κόπος και η προσπάθεια στα λίγα χρόνια της επιγείου ζωής μας, προκειμένου να απολαύσουμε όσα μας υπόσχεται ο Θεός στη μέλλουσα ζωή, ή αδιαφορούμε;

Και στην περίπτωση αυτή γιατί αδιαφορούμε; Δεν σκεφτόμαστε ότι θα βρεθούμε αναπολόγητοι εν ημέρα κρίσεως, εάν παρά τις υποσχέσεις του Θεού, πού βλέπουμε ότι πραγματοποιήθηκαν και συνεχίζουν να πραγματοποιούνται, εμείς προτιμούμε να ζούμε σύμφωνα με τις αδυναμίες και τά πάθη μας, χωρίς να αξιοποιούμε τις ευκαιρίες πού μας προσφέρει Ἐκκλησία μας πάντοτε, ιδιαιτέρως όμως αυτή την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, πού είναι περίοδος νηστείας, μετανοίας, ἐγκρατείας και προσευχής.

Ἄς προβληματισθούμε, ἅς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας καί ἅς ἀκολουθήσουμε καί εμείς τό παράδειγμα τῆς ὑπακοῆς τόσο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐφόρου τῆς ἐνορίας σας, ὅσο καί τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ καί τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, πού ἐορτάζουμε σήμερα, γιά νά ἀξιωθοῦμε νά ἀπολαύσουμε καί εμείς τίς υποσχέσεις τοῦ Θεοῦ, ὅχι μόνο ὅταν μάς καλέσει. Ἀπό αὐτήν τή ζωή, εάν δέν ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, δέν θά τήν ζήσουμε, ὅταν μάς καλέσει στήν ἄλλη ζωή. Ἀπό ἐδῶ πρέπει νά ζοῦμε ἐν Χριστῷ. Γι' αὐτό ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς ἅς ἀναρωτηθεῖ: ἀγωνίζεται; τηρεῖ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ γιά νά μπορέσει πράγματι νά ζήσει αἰώνια καί μόνιμα μέ τόν Χριστό. Ἄς ἀναρωτηθοῦμε, ἀδελφοί μου.

